

Ο ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΚΟΥΤΣΑΚΗΣ, ΠΟΥ ΖΕΙ ΕΔΩ ΚΑΙ 7 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΠΕΡΘ, ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟ

«Η Οδύσσεια ως... τρελή κωμωδία»

Ο Πολυχρόνης Κουτσακής γεννήθηκε στα Χανιά το 1974. Από το 2016 ζει στο Περθ της Αυστραλίας. Τι κρίμα να μας παίρνει η ξενιτιά τόσο ταλαντούχους συμπατριώτες μας!!

Ο συγγραφέας μας αγαπά την «Οδύσσεια» και αποφάσισε να ξαναγράψει την ιστορία της, κρατώντας τη βασική υπόθεσή της και προσθέτοντας δικά του στοιχεία που θα τόνιζαν το κωμικό στοιχείο, ώστε να προκύψει, αν ήταν δυνατόν, μια τρελή κωμωδία. «Η Οδύσσεια που μας κρύβουν» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκι.

Το νέο σας βιβλίο, που κυκλοφορεί με τίτλο «Η Οδύσσεια που μας κρύβουν», είναι για μια οικογένεια που πρέπει να παλέψει με θεούς και ανθρώπους για να δει αν έχει ελπίδα να επιβιώσει. Θέλετε να μας μιλήσετε για την πηγή έμπνευσης αυτού του ιδιαίτερου ταξιδιού;

Αγαπώ πολύ την «Οδύσσεια» του Ομήρου, αλλά πολλά κομμάτια της ιστορίας του Οδυσσέα έμοιαζαν πάντα στο μυαλό μου εξωφρενικά. Όπως ότι ο Οδυσσέας παράτησε τη γυναίκα και το μωρό παιδί του που υπεραγαπούσε για να περάσει τόσο χρόνια στην Τροία προκειμένου να βοηθήσει να επιστρέψει η Ελένη στον Μενέλαο, ότι βρίσκεται επτά χρόνια στην Ωγυγία με την πιο όμορφη Νύμφη, την Καλυψώ, και κάνουν συνέχεια έρωτα (ο Όμηρος το λέει αυτό!), όμως ο Οδυσσέας μετά πηγαίνει και κλαίει στην ακρογιαλιά επειδή του λείπει η Πηνελόπη (που έχει είκοσι χρόνια να τη δει και την είχε παρατήσει), ότι η Πηνελόπη τον θεωρεί νεκρό αλλά δεν θέλει κανέναν από τους εκατόν οκτώ μνηστήρες και πολλά πολλά ακόμα.

Οπότε αποφάσισα να ξαναγράψω την ιστορία, κρατώντας τη βασική υπόθεση της Οδύσσειας και προσθέτοντας δικά μου στοιχεία που θα τόνιζαν το κωμικό στοιχείο, ώστε να προκύψει, αν ήταν δυνατόν, μια τρελή κωμωδία.

Θα έλεγα ότι η πηγή έμπνευσης ήταν ένας συνδυασμός των στοιχείων της «Οδύσσειας» που μου φαινόταν εξωφρενικά, των μεγάλων προβλημάτων που βλέπω να αντιμετωπίζουν οι οικογένειες σήμερα και της συνειδητοποίησης ότι ο Οδυσσέας, ν

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΓΙΟΥΛΙΑ ΤΣΑΚΑΛΟΥ

Πηνελόπη και ο Τηλέμαχος είναι μια διαλυμένη οικογένεια που προσπαθεί (όχι πάντα, κάποιες φορές, ανάλογα με τα κέφια των μελών της) να επανασυγκολληθεί.

Σκεφτήκατε να πειραματιστείτε και με κωμικό μυθιστόρημα. Δεν το φοβηθήκατε;

Δεν το φοβήθηκα καθόλου για δύο λόγους: α) επειδή νομίζω ότι με όσα ζούμε έχουμε όλοι μεγάλη ανάγκη να γελάσουμε και β) επειδή το συγκεκριμένο μυθιστόρημα, μέσα από την πλάκα και τη μυθολογία, μιλάει για κάτι πολύ σοβαρό που αφορά πολύ κόσμο, το πρόβλημα των διαλυμένων οικογενειών και το αν μπορούν αυτές να επανενωθούν.

Είστε πολυβραβευμένος και λογουραφάτατος! Σε ποιο λογοτεχνικό είδος έχετε αδυναμία; Γιατί, προσωπικά, σας έχω απολαύσει σε θεατρικά έργα, σε κοινωνικό, αστυνομικό μυθιστόρημα, σε μυθιστορήματα για ενήλικες και εφήβους!

Σας ευχαριστώ πολύ. Τα περισσότερα μυθιστορήματά μου, ενήλικα και εφηβικά, είναι αστυνομικά. Η αστυνομική λογοτεχνία είναι η αγαπημένη μου, γιατί μπορεί να συνδυάζει τη μεγάλη αγωνία με το κοινωνικό σκόλιο, αλλά μου αρέσουν φυσικά και όλα τα υπόλοιπα είδη (κωμωδία, ιστορικό μυθιστόρημα), με τα οποία και έχω ασχοληθεί.

Ποιος ήρωας από όλους για τους οποίους έχετε γράψει σας σπάρδαξε ή σας αντιπροσωπεύει;

Πολύ δύσκολη ερώτηση. Αν έπρεπε να διαλέξω έναν, θα διάλεγα τον Στράτο Γαζή, τον ήρωα των αστυνομικών μου μυθιστορημάτων «Αθηναϊκό Μπλουζ» και «Baby Blue». Ο λόγος είναι ότι ο Στράτος, ως ηθικός επαγγελματίας δολοφόνος, λειτουργεί σε μια «γκρίζα ζώνη». Δεν μπορεί κανείς ούτως ή άλλως να τον κατατάξει ούτε στους καλούς ούτε στους κακούς. Νομίζω πως σε μια τέτοια «γκρίζα ζώνη» λειτουργεί μεγάλο κομμάτι της ανθρωπότητας σήμερα, ελπίζοντας οι περισσότεροι ότι το καλό κομμάτι του εαυτού τους τελικά θα υπερισχύσει. ■

«Οι Αυστραλοί ενδιαφέρονταν για την κρίση στην Ελλάδα»

Απ' όσο γνωρίζω, ζείτε στη μακρινή Αυστραλία! Ένας τόπος με τελείως διαφορετικά ήθη και έθιμα από τα δικά μας! Θέλετε να μας πείτε πώς αντιμετωπίζονται εκεί τα βιβλία μας; Ποιες είναι οι διαφορές στον τρόπο που «εισπράττει» ένας Έλληνας το βιβλίο σας σε σχέση με έναν Αυστραλό;

Ναι, ζω εδώ και επτά χρόνια στο Περθ. Είχα τη χαρά να εκδοθούν δύο αστυνομικά μυθιστορηματά μου («Αθηναϊκό Μπλουζ» και «Baby Blue») σε ΗΠΑ, Αγγλία και Αυστραλία, από τον σημαντικό εκδοτικό οίκο Bitter Lemon Press, που έχει έδρα το Λονδίνο. Όταν τα διάβασαν αναγνώστες στην Αυστραλία, νομίζω πως ενδιαφέρονταν εξίσου για την υπόθεση των βιβλίων, για την κρίση στην Ελλάδα, την οποία τα βιβλία περιγράφουν, και για την πώλη της Αθήνας που πρωταγωνιστεί στην εξέλιξη της υπόθεσής τους. Οι Έλληνες αναγνώστες ήξεραν την κρίση και οι περισσότεροι και την Αθήνα, οπότε νομίζω πως ενδιαφέρθηκαν περισσότερο για την πολυπλοκότητα στο αστυνομικό κομμάτι της ιστορίας.

«Έχει λιγοστεύσει το χιούμορ στη ζωή μας»

Πιστεύετε ότι μας λείπει το χιούμορ αυτές τις δύσκολες εποχές που ζούμε;

Νομίζω ότι έχει λιγοστεύσει το χιούμορ. Είναι μεγάλη η πίεση από όλα όσα ζούμε τα τελευταία 15 χρόνια. Υπάρχει ακόμα χιούμορ βέβαια στον περισσότερο κόσμο που ξέρω, και χρησιμοποιείται για να μπορούν οι άνθρωποι να αντέχουν την κα-

θημερινότητά τους. Στη λογοτεχνία όμως, και ιδιαίτερα στην ελληνική, έχω την εντύπωση πως το χιούμορ σε μεγάλο βαθμό λείπει. Δεν έχουμε παράδοση σε κωμικά μυθιστορήματα. Ένα από τα στοιχεία της «Οδύσσειας που μας κρύβουν» είναι να αποδείξει ότι υπάρχει πολύς κόσμος που θέλει να διαβάσει λογοτεχνία με χιούμορ.